

Wandeltocht vanuit Baflo 14 December 2013;

Geschiedenis van Baflo:

De wierde van Baflo dateert van omstreeks 600 v.Chr. Rond die tijd was het gebied van Groningen half land en half zee, omdat het zo nu en dan overstroomde. Aan het einde van de 8^e eeuw zou de missionaris Liudger een kerkje hebben gesticht in Baflo. De naam Baflo wordt voor het eerst genoemd als “Bestion”, in 945 in een lijst van bezittingen van de abdij van Fulda. Rond het jaar 1000 wordt het dorp “Bathlon” genoemd in een lijst van de goederen van het klooster van Werde en in 1221 wordt het genoemd als “Beflo” wanneer het dorp Maarhuizen als parochie wordt afgescheiden van de kerk van Baflo.

Het voorvoegsel beft of baft wordt vertaald als “achter” en het achtervoegsel lo als “moerasbossen”. Het moeras verwijst hier naar de lager gelegen gronden ten zuiden van Baflo. In de 12^e eeuw werd de huidige stenen kerk van Baflo gebouwd. De losstaande toren dateert uit de 13^e eeuw en werd vroeger ook gebruikt als gevangenis.

Tegenwoordig herinnert het cachot hier nog aan. De kerk vormde de zetel van het personaatschap (proosdij of decanaat) Baflo. Een van de Baflose persona was de vader van de humanist Roelf Huisman ofwel Rudolf Agricola (1444-1485). Tijdens de Tachtigjarige oorlog leed het dorp onder de opgelegde belastingen. In 1582 werd het dorp geplunderd door de Spaanse troepen onder leiding van Mulert (of Muylert). Na de reductie verloor haar dorp belangrijkste kerk en haar wereldrijke positie. De bebouwing van het dorp bleef eeuwenlang beperkt tot de wierde.

Nadat in 1893 de spoorlijn Sauwerd - Roodeschool werd aangelegd en het station Baflo werd geopend veranderde dit. Het dorp breidde zich toen uit naar het oosten. Gepensioneerde boeren lieten hier hun rentenierswoningen bouwen. Niet alle woningen waren van even goede kwaliteit. Zo stonden de woningen die kort na de 1^e Wereldoorlog tussen Baflo en de begraafplaats aan de oostzijde van het dorp werden gebouwd bekend als “verbanningsoord” en werden in de volksmond daarom ook wel “Amerongen” genoemd, naar het verbanningsoord van de Duitse keizer Wilhelm 2. Na de 2^e wereldoorlog werd het dorp verder uitgebreid naar het zuiden. In 1950 was Baflo het eerste dorp op het Groningse platteland dat een bejaardenhuis kreeg.

Wandeltocht :

De wandeltocht begint vanuit het dorps huis en gaat langs buurtschappen en gaat gedeeltelijk gelopen over verharde paden/wegen en onverharde paden en oude kerkpaden.

Ook zullen er verschillende wierdedorpen worden aangedaan o.a: Baflo, Rasquert, Onderwierum, Middelstum, Winsum, Oldenzijl en Maarhuizen.

De wandelaars krijgen een goede indruk van het wierdenlandschap van het “ Groninger platteland”.

Bavvelder Koarschoevers:

De inwoners van Baflo werden vroeger ook wel spottend “ Koarschoevers” genoemd. Volgens een volksverhaal zouden Baflo en Eenrum elkaars toren benijden.; die van Eenrum is veel hoger, maar die van Baflo veel steviger. Om de Eenrummers te plagen zouden een inwoner uit Baflo eens een dun houten torentje op een kruiwagen hebben gezet en daarmee naar Eenrum zijn gekruid. Daar zou hij vervolgens zijn doodgestoken door Eenrummers, waarop de baffelders de Eenrummers vervolgens “ doodstekers “noemden en de Eenrummers de “ Bafflelders Koerschoevers” .